

[Bertel Dahlgaard.]

har f. eks. ikke engang talt om, hvor stort militærbudget han regner med for det kommende år. Såvidt jeg husker, er finanslovens tal på dette område ialt omkring 1 100 mill. kr. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen nu også syntes at have fået en glædelig interesse for det problem, i hvilken grad man også under de nuværende forhold kunne strække militærudgifterne. Mine betragtninger i den henseende blev jo afvist i efteråret. Skulle denne interesse fra det ærede medlems side vokse i den kommende tid, ville vi fra vor side hilse det med meget stor tilfredshed. Men jeg forbeholder mig altså under de kommende forhandlinger at bede om detaljerede oplysninger om det kommende finansårs budget, forinden vi her i tinget tager endelig stilling til det foreliggende udgift- og indkomstkompleks.

Hvad nu dette lovkompleks angår, skal jeg gøre enkelte bemærkninger om det i dets indre sammenhæng og ikke komme ind på enkeltheder. Jeg må dog måske nævne, at med hensyn til den sociale side af spørgsmålet er vi fra vor side ganske overordentlig tilfredse med den forbedring af enkers og enligstillede kvinders kår, som her foreslås. Vi er enige i forslagene om de øgede sygekassetilskud, gennemførelsen af de større fradragsfri arbejdsindtægter for aldersrentemodtagere, det lille forslag om erhvervsvejledning o. s. v. Jeg skal iøvrigt som almindelig betragtning sige, at det radikale venstre påskønner, at regeringen har fulgt vor henstilling om en *gradvis* afvikling af tilskudsordningerne. Når vi henstillede en sådan gradvis afvikling, stod det tildels i forbindelse med sociale synspunkter, men dels gjorde vi det også ud fra hensynet til ikke gennem en pludselig afvikling at øge produktionsomkostningerne her i landet, hvad der igen ville medføre en ny stigning i pristallet.

Må jeg straks sige, at afløsningen af rabatkortene for børneskotøj mod forhøjelse af børnetilskuddene kan vi tiltræde. Vi har tidligere udtalt ønske herom. Vi kan også tiltræde en begyndende afvikling af tilskuddet til rugbrød til et punkt, hvor det ikke længere betaler sig at opfodre brød her i landet. Også i denne henseende har vi tidligere givet udtryk for denne opfattelse. Hvor så denne opfodringsgrænse ligger, ja, det må vi søge nærmere oplyst og nærmere

overvejet. Efter den højtærede ministers forslag skulle den ligge omkring en brødris på 1 kr. 95 øre. Jeg har på et tidligere tidspunkt selv beregnet den til at ligge omkring 1 kr. 85 øre, men jeg skal ikke kunne sige det bestemt.

Jeg vil dog gerne i denne forbindelse minde den højtærede finansminister om, at man her må huske, at det er ikke blot spørgsmålet om selve den stigning, der fremkommer på grund af det formindskede tilskud, men i det øjeblik man går over til en sådan prisforhøjelse, kan man sikkert ikke undgå en forhøjelse af detailavancen, hvilket altså må indregnes i rugbrødsprisen.

Vor stilling til forslaget om en begyndende afvikling af mælketilskuddene vil meget afhænge af, hvilken compensation man til syvende og sidst vil blive enig om; men jeg kan ikke tilbageholde den betragtning, som jeg tror er almindelig i vort parti, at det er af stor sundhedsmæssig betydning, at befolkningen kan få mælken til en relativt lav pris. Det er oplagt, at det særlig har betydning for familier med børn og særlig for familier med mange børn, men mælken er også en sundhedsmæssig kilde for mange andre, og lad mig tilføje, at jeg tror, at landbruget skulle tænke over, om ikke de relativt lave priser, vi holder på mælken her i landet, virker som en opfordring til den danske befolkning om at drikke mælk. Nu er det rigtigt, at mælkeprisen her i hovedstadsområdet forleden blev nedsat med 3 øre, men som sagt, vi må se nærmere på hele dette forhold.

I denne forbindelse har jeg et par bemærkninger at rette til den højtærede landbrugsminister. Jeg henstillede meget indtrængende til landbrugsministeren sidste forår, at reglerne i de gældende mælketilskudsordninger blev ændret, blev simplificeret. Det er ikke sket, jeg har ikke set noget forslag herom. Jeg kan ikke forstå, at den højtærede landbrugsminister med sit ellers praktiske blik kan holde ud at se på disse regler. Det er bogstavelig talt, som om man ikke gider beskæftige sig med dette spørgsmålovre i landbrugsministeriet, og da man nu har mødt døve øren gennem et års tid på dette område, vil jeg gerne have lov til i dag at påkalde dette tings bistand, og jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at læse nogle linier op, der måske kan gøre det klart for tinget, hvilke regler der i øjeblikket må administreres efter.